జ్వరమునకు
జండు
మలేరియా
మిక్చర్
ఉపయోగించండి

ఈ క్రిందివారివద్ద దొరుకును

1. మందవల్లి అప్పారావు అండ్ సన్స్, నిడదవోలు.
2. లక్ష్మి అండ్ కంపెనీ, బెంగళూరు రోడ్, బళ్ళారి.
3. వత్తైనవల్లి మెడికల్ స్టోర్సు, నత్తైనవల్లి.
4. ఆయుర్వేదిక్ అల్లోపతిక్ కన్‌సరన్, నర్సారావుపేట.
5. దుర్గా అండ్ సన్స్, కర్నూలు.
6. ఇందిర, మెడికో & సర్జికల్ హాలు, అనంతపురం.
7. వి. రాఘవయ్య శెట్టి, ఆదోని.

ZANDU

కొక్కోకము

21 చిత్రపటములతో 130 పేజీలుగల పెద్ద పుస్తకము ధర రు. 1-8-0, పోస్టుఖర్చులు అ. 6, రూ. 1-14-0 మనియార్డరు చేయువరకు. వి. పి. లేదు. కైహిందీ బుక్ డిపో, అడుకూరు మొదలిపీడి, 26 పీటు మద్రాసు.

ప్రకటన

సుల్తానాబాద్‌లో, పుస్తకముల విక్రయములోనూ శ్రీలక్ష్మీ మల్లయ్య మా దినపత్రికలు ఇండియన్ ఎక్స్‌ప్రెస్, ఆంధ్రప్రభలకు తన స్వంత బాధ్యతపై 1-5-1950 ది నుల్తానాబాద్ (హైదరాబాదు స్టేటు)లో ఏజెంట్లుగా నియమించబడినారు.

మేనేజరు,
ఆంధ్రప్రభ.

సౌరసింహ లేహ్యము
(బంగారు చేరినది)

మేహములు, నిక్కాక, నిస్సత్తువ, శుక్లనష్టము, అతిమూత్రము, పాలుమారిక మొదలగువానిని నివారించి మిక్కిలి బలమును, వీర్యవృద్ధిని, ధాతువృద్ధిని కలిగించుటలో అత్యుత్తమమైనది. 2 డబ్బీలు డాబాము. 20 తులములు డబ్బీ రు. 3-4-0. వి. పి. ధర్చి ప్రత్యేకం.

పి. సి. ఏ. అండ్ కంపెనీ,
ఆయుర్వేద సమాజం, పెరిదేపి, నెల్లూరు జిల్లా.

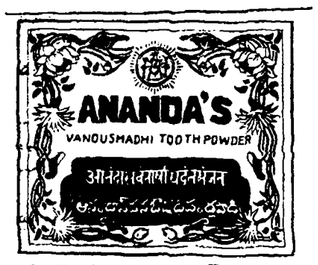

జి. వెంకటప్పయ్య అండ్ సన్సు,
గాంధినగరం, విజయవాడ-2.

టెలిగ్రాం "స్వదేశీ" పాపిరం 1932

SWADESHI
Gold Covered Bangles
10 YEARS GUARANTEED

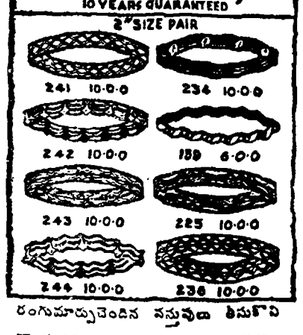

రంగుమార్చునెందిన వస్తువులు తీసుకొని కొత్త వస్తువులు ముదరా ఇవ్వబడును. 600 అరదళముల కేటలాగు వుచితము పార్సెలు ధర్చి 0-14-0.
రిపోర్టు స్టాకిస్టులు. ఏజంట్లు కావలెను.
స్వదేశీ గోల్డు కవరింగు వర్క్సు,
పోస్టు బాక్సు నెం 1 (రిజిస్టర్డు)
చిలకలూరిపేట పోస్టు కృష్ణాజిల్లా.

రోమ నిర్మూలనకు వాడండి
రిజిస్టర్డ్ నం.790

చిన్నకథ

బహాన్ ★★★

గడియారం ఎలా కొట్టుకుంటూ వస్తుంది మీకు? విశ్రమం ఎలాగనుకుంటే ఉపవాసం. మధ్యాహ్నం, సాయంకాలం, రాత్రి,—ఊ నాటూ అక్కడ వెళ్లకుండ్లే ఒకటి తర్వాత రెండోది మ్యాటి చేసుకుంటూ గంగగా వాడూ వెళ్లిపోతున్నాడు. ఈ విధాల విచిత్ర స్వప్నలో భగవంతుడే తమని మానవ సేవకోసం నియమించి పంపించినట్లు:- కాలక్రమం యిలా రోజుకోజు గడ్డున పడిపోతూంటే యున్నట్లో సంఘటనలు వెనువెంటే పోతున్నాయి: ఎంతకెంతో మట్టిగరిసిపోతున్నాయి: ఎన్నెన్నో పనిచేయాలు కలుగుతున్నాయి: ఎన్నెన్నో దేశాలు మారిపోతున్నాయి: ఎన్నెన్నో సామ్రాజ్యాలు ఉద్భవిస్తున్నాయి: ఇంకా యిలా యెంతవరకూ యీ విశ్వమానవ ప్రపంచం సాగి వెళ్లిపోతుందో:

ఇలా ఆలోచించుకుంటూ, ఆలోచించుకుంటూ అలసి ఆసీనమయింది వాకిట్లో అనూరాధ. పాపం అనూరాధ జీవితమే ఓ మహాదారిత్రియిపోయింది. తన భవిష్యత్తు యెలా వుంటుందోహూనా వూహించుకోలేనంతటి మహాభయంకర చరిత్ర:

కార్తి వెంకట్రికంగా కాలో అంతస్థుల మేడల్లో-అంతులేని సౌఖ్యాల్లో-దాన దాసీజనంలో-లోగ భాగ్యాలనుభవించిన ఓ గొప్పింటికోడలు అనూరాధ. మాస్కుయిరికి సైతం కనివినెంబుకి విగ్గుపడే మనకోమల శరీర మాపెది. పర పురుషుల వంక కన్నెత్తి అయినా చూడని మహా యిల్లాలు. తన తమ్ముడూ, వెర్లెలూ, తండ్రీకూడా తన యింట్లోనే వుంటూండేవారు.

ఒకానొక అర్ధరాత్రివేళ తనయింట్లో గూండాలు ప్రవేశించారు. గాఢ నిద్రలోవున్న తన తండ్రిని ఆ రాక్షసుల దయాదాక్షిణ్యాల కొదలుకుండా చిత్ర

కథకుడు
శ్రీ సూరిశెట్టి
సాంబశివరావు బాబ్జీ

వధ గావించారు. అర్తయ్యనీ, ఆడవారుచుని మాన భంగంచేసి మరీ దండించారు-తన తమ్ముడు సురేష్ యింట్లోలేడు. వెర్లెల్ని అత్తవారింటికి దిగబెట్టి రావాలని ఆ క్రిందటిరోజునే దగ్గిర వర్లెబూరికి వెళ్లారు, ఇంకవరకూ తిరిగి రాలేదేమో అన్న వెంగ ఓపేపు-యీ గూండాలు తన ప్రాణ సమానమైన భర్తనినూహా హత మార్చేస్తారేమో అన్న భయం మరోవేపు-యిలా ఆమెని ఆ సమయంలో వేదించుకు తిన్నాయ్. భర్త విజయకుమార్ తన పుత్రికాన్ని అపురోలేక ఆ గూండాలపైని తిరగబడ్డాడు. కాని పదిమంది దగ్గిర ఒక్కడేం చేస్తాడు: ఆఖరికి వాళ్ళతో దెబ్బలాడ్తూ దెబ్బలాడ్తూ ప్రాణా లొదిలేశాడు. అనూరాధ కింక అక్కడ దిక్కులేదు: వెంటనే స్పృహతప్పి క్రింద పడిపోయింది. గూండాలు ఆస్తి అంతాదోచుకుని అనూరాధ నెత్తుకు పారిపోయారు. ఆ రాక్షసులు పెట్టే కష్టాలన్నీ సహించుకుంటూ వారికి దాసోలే చేసి ఆఖరి కెలాగో వాళ్ళని బుట్టలోపెట్టి తప్పించుకు రాగిలిగింది. ఆమె రిల్లీ చేరుచుని శరణార్థుల శిబిరంలో తలదాచుకోటం ప్రారంభించింది. తమ్ముడు సురేష్‌కూడా పాపం ఆమెలాగానే గూండాల చేతుల్లో చిక్కి

ప్రాణాలు కాపాడుకుని బయటపడి ఇక శిబిరంపై నిరాశ చేసుకుని శరణార్థుల శిబిరంలో చేరుకుంటూంటే అనూరాధ కనిపించింది. అక్కా తమ్ముళ్ళిద్దరూ తమ దురదృష్టానికి కంట తడి పెట్టుకుని కలకత్తాలో వే వుంటున్నారు. సురేష్ ఆ మహా పట్నంలో ప్రయివేటు స్కూలుమాష్టరుగా పని చేస్తూ నాలుగు రాళ్లు సంపాయించి తెస్తున్నాడు.

గతించిన చరిత్రంతా తిరగేసి శూన్యంచేసుకు దూస్తూ వుండిపోయింది అనూరాధ. తన పూర్వ వైభవం స్మృతిపథానికి తెచ్చుకుంటూంటే ఆమె గుండెగుబేలు మంటుంది: తన భోగ భాగ్యాలు తలంచుకుంటూంటే ఒళ్లు పులకరిస్తూంది; తన వంశంగురించి ఆలోచించుకుంటూంటే హృదయం తరుక్కు పోతోంది. అన్నిటి కన్నా ముఖ్యమైంది తన మాగళ్యం గూండాల కిరాత కృత్యాల మూలాన ముక్కలుగా ముక్కలైపోయింది! ఇలా దొరుకుంటే యెవ్వరూ యెన్నడూ కలలోనైనా అనుకోలేదు!—ఊహించుకోలేదు!

ఇంతలో ప్రక్క బజార్లో మట్లాడుకోలాహలం బయల్దేరింది. హిందుస్తాన్ - జిందాబాద్ అనే కేకలు వినిపిస్తున్నాయ్. ఏమిపాలు. స్త్రీల కరుణ క్రందనాలు మారు మ్రోగుతున్నాయ్. కిట్లో లం అన్నమాట వినేసరికి అనూరాధ ప్రాణాలెగిరి పోతాయ్. "అమ్మయ్యో" అంటూ గబగబా పరుగెత్తి లోపలికి వెళ్ళిపోయి తలుపులు మూసేసింది. సురేష్ యింకా రాలేదు. మధ్యదారిలో యేం జరిగిందో, ఆ దెబ్బలాట్లలో చిక్కుకు పోయాడేమో, అగమ్య గోచరంగా వుంది. యేంచేయాలో పోలేదు. ఎనక చీకట్లు కమ్ముకున్నాయ్.

కాస్సేపటికి బయట గుమ్మందగ్గిర ఆడుగుల చప్పుళ్లు కావటం చూసి, అనూరాధ మనసు మరింత కలత చెందటం ప్రారంభించింది. ఒక నొక్క ఆపద సమయంలో కాలో రక్షు పొందిన విధిక్రమమంతా మళ్ళీ యీ క్షణంలో ప్రత్యక్షమయింది. హృదయం దడుస్తో వీధి వైపు చూస్తూ వూర్తూంది.

"టక్—టక్—అనూ."

—సురేష్ కంఠం వింటి వినిపించగానే ఆమెకి ప్రాణంలేచి వచ్చినట్లయింది. చరచరా వెళ్ళి తలుపుతీసింది.

సురేష్ యెవరో ముస్లిం కన్యని బలవంతాన యీమ్మకొచ్చి కోపంతో అక్కడుతో గుమ్మంలోపలికి విసిరేశాడు. పాపంఆయనని చెప్పుచుని కేకవేసి నేలకూలి పోయింది.

"పట్టా సుందర్కయ్యా, దీన్ని జాగ్రత్తగా వుంచు, మొక్కుకోకి కిదంపేసు" అంటూ మట్లాడుతూవుంటే విగిలుచుని బయట కెళ్లిపోయాడు సురేష్.

అనూరాధ కిదంతా ఆశ్చర్యంగా కనిపించింది. నెమ్మదిగా ఆమె ఆ యువతిని లేవదీసి బుజగించి "నువ్వెవరు చెల్లాయ్:"అని అడిగింది.

ఆ ముస్లిం కన్య జవాబు చెప్పుకుంటా వెక్కి వెక్కి యేడుస్తోంది.

అనూరాధ తన కొంగుతో ఆమె కన్నీటిని తిన్నాడు. ఎనప్రాణాల్ని కాపాడినందుకు సమీనా, తుడుస్తూ "యేం, యెందుకేడుస్తున్నావ్"అని అడిగింది మళ్ళీ.

"అమ్మా, నన్ను రక్షించు తల్లీ"అంటూ ప్రారేమా పడింపాడు

"యేం?"

"నన్నాయన చంపేస్తాడు. అందుకే యిక్కడికి రక్షించాడ్డాడు."

"యెవరు నువ్వు?"

"అమీరుద్దీన్ గారమ్మాయిని"

"పేరు"

"సమీనా"

"సమీనా, భయపడకు. ఆవరణ గొడవేంటి?"

"కొంపే లేదో గిల్లంతులేవేసేశాడు. అది నిమిషాల వరకూ వచ్చింది."

"అయితే యేమయింది?"

"ఇంకేముంది?—అమాయకుల్ని నరికి దండయాత్ర మొదలెట్టాడు. ఇంతలో నేను రిక్షా పైని బజారు దిండి పారిపోస్తున్నాను. నలుగురైదుగురు వారిక్షాని ముట్టడించారు. వాళ్ళంతా నన్ను అవమానించి దండేయమని తీయనికి అప్పగించారు. నాకు చాలా భయంగావుంది - నే నే వాయమాయెరగను. నన్ను కాపాడు తల్లీ. మీరు పుణ్యాలుంటుంది" అంటూ గొల్లుమని యేడవ సాగింది సమీనా.

శ్రీ హృదయం సహజంగా సుకుమారమైంది. అంతేకాదు - యెదుట శ్రీ కష్టాలపాలవుతూంటే చూసి సహించలేనంతటి సున్నితత్వమైంది. పవిత్రమైంది. - అనూరాధ ఆమెకథనం వింటూన్నంతసేపూ కంటతడి పెట్టుకుంటూ వుండలేకపోయింది. ఆమెలో భారతదారిహృదయం ప్రవేశించింది భారత శ్రీ ప్రవేశం ముందు ఎల్లప్పుడూ అవకృప్రాయముగా వుండేందుకే ప్రయత్నించింది. దీనికి తార్కాణం భారతదేశ చరిత్రలోని మహావీరాంగనలే: మహా పతివ్రతలే:

అనూరాధ సమీనాని చేరదీసి, - "పరవా లేదులే అమ్మాయ్, - ఒకానొకనాడు నేనుకూడా యిదే చిక్కుల్లోపడిపోయాను. నీ దాన యెలాంటిదో నాకు బాగా అనుభవం" అంటూ ధైర్యం చెప్పింది.

"నా ప్రాణాలు నీ చేతిక్కిట్టో వున్నాయమ్మా" అంటూ యేడ్చింది సమీనా—

"నీ కేమీ భయంలేదులే. నేనున్నానుగా. లే. కాస్త రొట్టితింటువుగాని" అంటూ వంటట్లోకి తీసుకు వెళ్లింది.

2

"యేరీ అనూ. ఆ పంతులిని! యెక్కడుంది?"—అంటూ, క్రోధంతో గ్రుడ్లెర్ర జేసుకుంటూవొచ్చి ఓ రోజునంచి క్రిందపడే కూలు సురేష్.

"పాపం అలిసిపోయింది గామాల్ను, రొట్టె తిందుంపోయ్ అంది అనూరాధ బయటికొచ్చి.

సురేష్ అది విని ఆశ్చర్యపోయాడు—

"పాపమా:"—నిజంగానే విస్తుపోయాడతను.

"అవును సురేష్."

"ఆ రాక్షసజాతిమనిషిని వంటింట్లోకిగూడా రానిచ్చావ్:"

"వాస్తే-యేం:

ఆ తురకలు వినూ, నన్నూ, మనకుటుంబాన్ని యెంతగా దాశనంచేశారో తలంపుకి తెచ్చుకున్నావా అక్కయ్యా: యే పాపం పెరగని అమాయకుల్ని, మాని చేశారే: లక్షిలాది దిక్కుమాలుతున్నారే! ముద్దు ముచ్చట లెరగని మనిషెత్తిని దోపిడిచేసి తురకమతంలో బలవంతంగా కలుపుకున్నారే; ఆఖరికి మనకి నిలవనీకా, తినలేనే — కట్టగుడ్డా లేకుండాచేసి యువయాతనలు పెట్టారే: అవన్నీ మరిచిపోయావా అనూ:— ఆ లాంటప్పుడు దీన్ని ముక్కలు ముక్కలుగాసేసి తైమా చెయ్యాలా, వద్దా:, అన్నా అనూ. ఆలోచించు. నీకూ నాకూ తిరిగిన యీ సన్నివేశ చప్పుడికేవ ప్రతీకారం తీసుకుంటాను. బగరేప్పుకుంటాను" అంటూ, అరుపు గదిగదా లోనికి వెళ్లబోయాడు.

"తమ్ముడూ, ఆగు" అంది అనూరాధ.

సురేష్ తన అక్కయ్యమాట కాదనలేక దట్టుకు ఆగిపోయాడు.

"ప్రతీకారం యెవరిపైన తీసుకుంటున్నావో బాగా ఆలోచించుకో."

సురేష్ ఉగ్రుడై మాటాడలేదు.

"ఒక అబలపైనా:- తెలిసిందా:" అన్నది అనూరాధ

"అయితే:"— అన్నాడతను కాదు లేనట్లు

"అబలపైని ప్రతీకారం తీసుకోవాలని దేహింసాత్మంలో వుందోయ్:

"నా పగ నేను తీర్చిందుకుంటాను. రాక్షసులపైని రాముడు మాత్రం ప్రతీకారం తీర్చుకోలేదా:"

ఒహోహో రాముడినంగిరే ఎత్తిపెట్టావో: తన భార్యా సీతనెత్తుకుపోయాడని రావణుడిపై యుద్ధం చేస్తున్నప్పుగాని రావణుడి యిల్లాలు మండోదరిపై పగతీర్చుకోలేదుగా."

సురేష్ మాట్లాడకపోయాడు.

"అంటేర అమాయకురాలైన అబలలపైని వెలుపు చేసుకోవడం మంచిదికాదు. సుమీ — అయినా ప్రతీకారాని కిది సమయంకాదు సురేష:"

"అనరిపీడిలో యింతమంది హిందూస్త్రీల కవమానం జరుగుతూంటే నీకేమైనా తెలుసా:"

"తెలుసును సురేష్ — అంతేకాదు. నన్నీ దుస్థితి తెచ్చిందికూడా ఆ ముష్టివాళ్లే, అయినా యింతో సంగతి. వాళ్లు చెప్పుగోలు ప్రకారమైని మనంగూడా ఆ ప్రోవిన్సు రాష్ట్రాలు యేలుకుని ఆనుభవిస్తే మేగా —పవిత్రధారణతోంటో పట్టిపంచుకు ఉరేలసేవోయ్:"

"అన్నా! నువ్వెప్పుడూ యింతే అనూ అక్కయ్యా" అంటూ సురేష్ విసుగుతో తలవట్టుకుని కుర్చీలో కూలబడిపోయాడు.

అనూరాధ అతనికి మరోగంటసేపు బోధించి తులాగో అవగి కలది మనసు మార్చింది. రోషపరుడుతో సమీనా గుండెలు అదురుకుంటున్నాయ్. కొనకి సమీనా వచ్చేస్తే అనూరాధ. సురేష్ కొలెలు పట్టుకుని "నువ్వు నన్ను క్షమించాలి. నీ పగ నీ ప్రతీకారం నీ యిష్టం. నీ పగ తీర్చుకోవడం నీ హక్కు.